

Sag anlagt den 10. september 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik**(Sag C-381/03)**

(2003/C 264/38)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. september 2003 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Karen Banks og Knut Simonsson, som befuldmægtigede.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2001/53/EF af 10. juli 2001 om ændring af Rådets direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 17. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT L 204 af 28.7.2001, s. 1.

Sag anlagt den 12. september 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien**(Sag C-384/03)**

(2003/C 264/39)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. september 2003 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved advokat Gregorio Valero Jordana, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner⁽¹⁾, idet det ikke har udstedt eller i hvert fald ikke underrettet Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den ved direktivets artikel 8 fastsatte gennemførelsesfrist udløb den 8. august 2002.

⁽¹⁾ EFT L 200 af 8.8.2000, s. 35.

Sag anlagt den 12. september 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-386/03)**

(2003/C 264/40)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. september 2003 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Mikku Huttunen og Michael Niejahr, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground-handlingmarkedet i Fællesskabets lufthavne⁽¹⁾, idet den i § 8, stk. 2, og § 9, stk. 3, i den tyske bekendtgørelse af 10. december 1997 om ground-handling i lufthavne har fastsat foranstaltninger, som ikke er forenelige med direktivets artikel 16 og 18.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 18 i direktiv 96/67/EF kan medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes rettigheder. Disse foranstaltninger skal dog træffes med forbehold af anvendelsen af direktivets bestemmelser og under hensyn til de øvrige bestemmelser i fællesskabsretten. Selv om direktiv 2001/23/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter⁽²⁾ ikke finder anvendelse, når det kun er en bestemt markedsandel, der »overdrages« til en anden virksomhed som følge af liberaliseringen, gør § 8, stk. 2, i den tyske bekendtgørelse om ground-handling i lufthavne (Verordnung über Bodenabfertigungsdienste auf Flugplätzen, herefter »BADV«) det muligt for lufthavnens styrende organ at pålægge nytilkomne at overtage lufthavnens personale som en generel forpligtelse som led i de standardbetingelser, der gælder for udbuds- og udvælgelsesprocedurerne, uafhængigt af, om der er sket en overførsel i direktiv 2001/23/EF's forstand. BADV's § 8, stk. 2, har herved utvivlsomt til følge, at nye virksomheder afholdes fra at søge adgang til markedet og at deres konkurrencedygtighed begrænses, hvorved fordelene ved liberaliseringen i form af prissænkning og kvalitetsforbedring mindskes.

Endvidere giver BADV's § 9, stk. 3, lufthavnens styrende organ mulighed for at forlange en højere betaling for adgang til lufthavnsanlæggene, såfremt leverandører af tjenesteydelser og brugere, som ønsker at udføre egen-handling, ved deres indtræden på markedet ikke har overtaget personale fra lufthavnen. Denne bestemmelse er i strid med reglerne i artikel 16, stk. 3, i direktiv 96/67/EF, som bestemmer, at skal der betales for adgang til lufthavnsanlæggene, fastsættes denne betaling på grundlag af relevante, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier. Den omstændighed, at der ikke er overtaget personale, er ikke et kriterium, som kan anses for at opfylde disse krav. Bestemmelsen giver tværtimod lufthavnen adgang til at forlange, at leverandører af tjenesteydelser og brugere, som ønsker at udføre egen-handling, skal betale mere for adgang til lufthavnsanlæggene, når de ikke har overtaget lufthavnens personale. Lufthavnen har således mulighed for at udøve forskelsbehandling i relation til sine direkte konkurrenter.

⁽¹⁾ EFT L 272, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 82, s. 16.

Sag anlagt den 15. september 2003 af Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-387/03)

(2003/C 264/41)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. september 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske

ske Fællesskaber af Den Helleniske Republik ved Ioannis Chalkias og Eleni Svolopoulou, juridiske konsulenter ved Statens Råd, og med valgt adresse i Luxembourg på Grækenlands Ambassade, 27, rue Marie-Adélaïde.

Den Helleniske Republik har nedlagt følgende påstand:

- Annullation eller ændring af Kommissionens beslutning K(2003)2587 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering, for så vidt angår finansielle korrektioner til skade for Den Helleniske Republik i sektoren for vin, dyrepremier og olivenolie i regnskabsåret 1999-2000.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Tilsidesættelse af retlige bestemmelser og generelle retsprincipper.
2. Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet — fejlskøn.
3. Faktisk vildfarelse og mangelfuld begrundelse i den anfægtede beslutning.
4. Fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 5, stk. 2, litra c), i forordning nr. 729/70.

Sag anlagt den 16. september 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-392/03)

(2003/C 264/42)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 16. september 2003 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Arnaud Bordes og Luca Visaggio, som befuldmægtigede.